

Μητροπολίτης Πειραιώς: Η αμαρτία απομακρύνει τον άνθρωπο από τον θαυμαστό Θεό

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς](#)

Στον Καθεδρικό Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος Πειραιώς, ιερούργησε χθες Κυριακή 25 Οκτωβρίου 2026 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ, ο οποίος τέλεσε την «αποδιδομένη στον ιερό Απόστολο και Αδελφόθεο Ιάκωβο», Θεία Λειτουργία, αντιπελαργίζοντες «στην αιεφόρο Χάρη, Δύναμη και Ενέργεια του Παναγίου Κυρίου μας» όπως χαρακτηριστικά τόνισε, αφού όπως εξήγησε «προσφέρουμε τα δώρα του Κυρίου με τη δική μας συνέργεια και ενέργεια,

μεταποιημένα εις προσφορά αγάπης και ευχαριστίας».

Κατά τη διάρκεια του κηρύγματός του ο Σεβασμιώτατος, μεταξύ άλλων, αναφέρθηκε στην αμαρτία ως αιτία απομάκρυνσης από τη Θεία Αγάπη, υπογραμμίζοντας παράλληλα το μέγεθος της δωρεάς του Θεού προς τον άνθρωπο μέσα από το Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας.

«Η αμαρτία απομακρύνει τον άνθρωπο από τον θαυμαστό Θεό και γκρεμίζει τις γέφυρες προς τη Θεοκοινωνία», σημείωσε ο Σεβασμιώτατος αναφερόμενος στο νόημα της προσφοράς των Τιμίων Δώρων, επισημαίνοντας πως ο άνθρωπος καλείται να ανταποκρίνεται με ευγνωμοσύνη στις δωρεές του Θεού, καθώς όλα στη ζωή του αποτελούν εκφράσεις της απέραντης αγάπης, της πρόνοιας και της σοφίας Του.

Μιλώντας ειδικότερα για το Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, τόνισε τη μοναδικότητα της Θείας δωρεάς, καθώς, όπως είπε, ο ίδιος ο Κύριος προσφέρεται στον άνθρωπο διά των Τιμίων Δώρων. «Εκείνος όχι απλώς τα αποδέχεται, όχι απλώς επευλογεί, αλλά ο ίδιος ενσαρκώνεται στα δώρα. Και δι' Αγίου Πνεύματος, ο άρτος και ο οίνος γίνονται το Σώμα και το Αίμα Του», ανέφερε χαρακτηριστικά, προσθέτοντας πως «αν τα πνευματικά μας μάτια ήταν καθαρά και αν η πνευματική μας αίσθηση ήταν ζωντανή και αληθινή, θα έπρεπε νυχθημερόν να δοξολογούμε αυτή την αγάπη χωρίς όρια, που έγινε για μας θυσία και ιλασμός, αλλά και που συνεχίζει σε κάθε μετρητή στιγμή της υπάρξεώς μας να μας χαρίζεται ως ζωή και περισσόν ζωής».

Στην συνέχεια ο Σεβασμιώτατος αναφερόμενος στην Ευαγγελική περικοπή της ημέρας, σημείωσε τη θαυμαστή θεραπεία του δαιμονιζομένου άνδρα στην περιοχή των Γαδαρηνών, όπως αυτή περιγράφεται στο Ευαγγέλιο του Ευαγγελιστή Λουκά.

Ο άνθρωπος αυτός, ο οποίος βρισκόταν υπό την εξουσία λεγεώνας δαιμόνων, αποτελούσε φόβητρο για τους κατοίκους της περιοχής. «Τον έδεναν με αλυσίδες και εκείνος έσπαγε τις αλυσίδες με τη δύναμη των δαιμόνων και τρομοκρατούσε την περιοχή», είπε χαρακτηριστικά ο Σεβασμιώτατος, επισημαίνοντας πως «αυτόν τον δεμένο από τον διάβολο άνθρωπο, τον εγκάθειρκτο άνθρωπο, που ζούσε στα μνήματα και στις ερημιές, το φόβητρο της περιοχής, τον τρόπο όλων, συνήνητησε ο μεγάλος θεραπευτής. Εκείνος που ήρθε για να καταλύσει τα έργα του διαβόλου. Για αυτό ήρθε ο Χριστός στον κόσμο, για να εκδιώξει τον διάβολο, και να απαλλάξει όλους εκείνους που ήταν κατεχόμενοι από τους δαίμονες και την καταδυνάστευση του πονηρού».

Ωστόσο, ο Σεβασμιώτατος στάθηκε ιδιαίτερα και στην αντίδραση των κατοίκων της περιοχής μετά το θαύμα. Παρότι είδαν τον πρώην δαιμονιζόμενο θεραπευμένο, ήρεμο και καθισμένο στα πόδια του Κυρίου, αντί να εκφράσουν ευγνωμοσύνη, ζήτησαν από τον Χριστό να απομακρυνθεί από την περιοχή τους.

Ο Σεβασμιώτατος χαρακτήρισε τη στάση αυτή ενδεικτική μιας τραγικής καταστάσεως της ανθρώπινης υπάρξεως, καθώς οι άνθρωποι έγιναν μάρτυρες ενός πραγματικού θαύματος, χωρίς να οδηγηθούν στην ευγνωμοσύνη προς Εκείνον που το επιτέλεσε. «Βλέπουν το θαύμα. Βλέπουν τη θεραπεία». «Βλέπουν μια πραγματικότητα ζωντανή ενώπιόν τους», σημείωσε, προσθέτοντας ότι, παρά την ολοφάνερη νίκη επί του κακού και τη θεραπεία του συνανθρώπου τους, οι κάτοικοι δεν αισθάνθηκαν την ανάγκη να ευχαριστήσουν τον μεγάλο Θεραπευτή.

Αντιθέτως, όπως υπογράμμισε, «γεμίζουν με εμπάθεια, με κακία, με μίσος και ζητούν από τον μεγάλο ιατρό να φύγει έξω από την πόλη τους και πέρα από τις καρδιές τους» και συνέχισε: «Βλέπουν μια πραγματικότητα ζωντανή ενώπιόν τους. Έναν εχθρό της ανθρώπινης φύσεως νικημένο, εξουθενωμένο, που δεν έχει καμία ισχύ. Και το θύμα να είναι εκεί ιματισμένο και σωφρονών. Και δεν αισθάνονται καμία εσωτερική νύξη, κανέναν νυγμό, να απευθύνουν στον μεγάλο Θεραπευτή ευγνωμοσύνη, για αυτό το θαύμα που επετέλεσε στον συντοπίτη τους και συνάνθρωπό τους».

Αναφερόμενος στην αιτία αυτής της συμπεριφοράς, ο Σεβασμιώτατος επεσήμανε ότι οι κάτοικοι των Γαδαρηνών είχαν ως κίνητρο το παράνομο εμπόριο χοίρειου κρέατος, το οποίο απαγορευόταν από τον νόμο του Μωυσή. Η οικονομική τους δραστηριότητα και τα συμφέροντα που συνδέονταν με αυτήν τούς οδήγησαν να προτιμήσουν τη διατήρηση της υφιστάμενης κατάστασης από την παρουσία του Χριστού, ο οποίος με το θαύμα ανέδειξε την παρανομία τους. «Αυτή, λοιπόν, είναι η αιτία και σήμερα και τότε και πάντα. Δεν είναι η επιστήμη, ούτε η τεχνολογία, ούτε η οικονομία, ούτε καμία μα καμία ανθρώπινη κατασκευή ή επίτευξη, η αιτία της απομακρύνσεως του ανθρώπου από την κοινωνία με τον Ζώντα Θεό», πρόσθεσε, υπογραμμίζοντας με έμφαση ότι η αμαρτία είναι εκείνη που απομακρύνει τον άνθρωπο από τον Θεό και διαρρηγνύει τη σχέση κοινωνίας μαζί Του. «Η αμαρτία. Αυτό είναι που απομακρύνει τον άνθρωπο από τον θαυμαστό Θεό και γκρεμίζει τις γέφυρες προς τη Θεοκοινωνία και την ενότητα με το Πανάγιο και Πανακήρατο πρόσωπό Του», τόνισε, διευκρινίζοντας ότι η ανθρώπινη γνώση και τα επιτεύγματα της επιστήμης, όσο σημαντικά κι αν είναι στο πεδίο τους, δεν μπορούν να υποκαταστήσουν τη σχέση του ανθρώπου με τον Ζώντα Θεό.

Παράλληλα, επεσήμανε ότι και σήμερα επανέρχονται κοσμικές αντιλήψεις και

ιδεολογήματα, τα οποία, στερούμενα της αιώνιας προοπτικής, δεν μπορούν να προσφέρουν στον άνθρωπο την πληρότητα της ζωής.

Ολοκληρώνοντας το κήρυγμά του, ο Σεβασμιώτατος κάλεσε τους πιστούς, μετέχοντας στη Θεία Ευχαριστία να «ικετεύσουμε όλοι τον Κύριο, να μας χαρίσει την ευλογία και τη δύναμη να αντιλαμβανόμεθα την αλήθεια των πραγμάτων και να κοινωνούμε στην αειφόρο Χάρη και Ενέργειά Του». «Να αποβαίνουμε ημέρα τη ημέρα τεθεραπευμένοι, νικητές, κεχαριτωμένοι, έμπλεοι της Θείας Αγάπης και της μετοχής στη ζωή του Παναγίου Κυρίου μας.

